

چرا غماز اول وقت

پہلے؟

ابوطالب نصیری

سرشناسه: نصیری، ابوطالب، ۱۳۶۰
عنوان و نام: بذیذ آور، چرا نماز اول وقت بخوانم؟ / ابوطالب نصیری
مشخصات نشر: قم: مشهور، ۱۳۹۳
مشخصات ظاهری: ۱۰۴ ص.، ۱۴/۵ × ۱۷/۵ س.م.
شابک: ۲-۳۵۳-۵۳۸-۹۶۴-۹۷۸-۴۰۰۰۰ ریال
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: کتابنامه: ص. ۱۰۰

موضوع: نماز
موضوع: نماز -- احادیث
رده بندی کنگره: ۴۱۳۹۳ ج ۱۸۶/۵۵۵ BP
رده بندی دیویی: ۲۹۷/۳۵۳
شماره کتابشناسی ملی: ۳۵۲۵۰۰۴

انتشارات مشهور

چرا نماز اول وقت بخوانم؟

مؤلف:	ابوطالب نصیری
ناشر:	مشهور
شمارگان:	۲
نوبت چاپ:	اول ۱۳۹۳
چاپ:	طه
قیمت:	۴۰۰۰ تومان
شابک:	۲-۳۵۳-۵۳۸-۹۶۴-۹۷۸

« حق چاپ محفوظ است. »

دفتر فروش:
انتشارات مشهور

- قم: خیابان ارم/ پاساژ قدس/ طبقه پایین/ پلاک ۵/ تلفن: ۳۷۷۴۷۴۶۲ - ۳۷۷۴۶۸۰۶ - ۰۲۵
- دفتر مرکزی: خیابان سمیه/ کوچه ۲۶ / پلاک ۸/ تلفن: ۳۷۸۳۸۹۱۱ - ۳۷۸۳۱۶۴۶ - ۰۲۵

فهرست

عنوان	صفحه
مقدمه مؤلف	۹

بخش اول:

پایندی بزرگان و فرزندان به نماز اول وقت

۱. نماز قبل از اطار	۱۷
۲. در گوشه‌ای به نماز ایستاد	۱۷
۳. مرا از خواب بیدار کن	۱۸
۴. همیشه همراه او بود	۱۹
۵. به نماز می‌ایستاد	۱۹
۶. ماشین را کنار می‌زد	۱۹
۷. گویا ما را نمی‌شناسد	۱۹
۸. ابتدا نماز می‌خواندند	۲۰
۹. از هر کاری مهم‌تر است	۲۰
۱۰. هیچ‌گاه به تأخیر نیانداخت	۲۱
۱۱. به فکر خودم باشم؟	۲۱
۱۲. خیلی اهمیت می‌داد	۲۲
۱۳. به تأخیر نیانداز	۲۳
۱۴. کسی را نمی‌شناخت	۲۳
۱۵. زمان مسافرت را تنظیم می‌کرد	۲۴
۱۶. چرا صدایم نزدی؟	۲۴
۱۷. دو برده آزاد کرد	۲۵

۱۸. چرا پیش من آمدید؟ ۲۵
۱۹. نماز دیر شده ۲۵
۲۰. همان جا نماز می خواند ۲۶
۲۱. غذا آماده است ۲۶
۲۲. مقداری آب بیاورید ۲۷
۲۳. کار دنیا تمام نمی شود ۲۷
۲۴. چقدر به ظهر مانده؟ ۲۷
۲۵. با یک لیوان آب، وضو گرفت ۲۸
- * پاسخ: یک پرسش ۲۹

بخش دوم:

۱۰۰ کار یا اقامه نماز اول وقت؟

۱. درس را متوقف می کنیم ۳۷
۲. به هیچ وجه نمی شود ۳۷
۳. بارها اتفاق افتاده ۳۸
۴. می روم به طرف نماز ۳۸
۵. نوشته را کنار گذاشت ۳۸
۶. سخنرانی را قطع کرد ۳۹
۷. بحث را ناتمام می گذاشت ۳۹
۸. کار را زمین می گذاشت ۳۹
۹. قلم را زمین می گذاشتند ۳۹
۱۰. باید بروم نماز ۴۰
۱۱. کار را رها کرد ۴۰
۱۲. دست از کار کشید ۴۱
۱۳. درس را قطع می کرد ۴۲
۱۴. گزارش را قطع کنید ۴۳
۱۵. درس را قطع می کردند ۴۳

۱۶. وسط صحن، نماز خواندند..... ۴۳
 ۱۷. گفت و گو را رها می کرد ۴۴
 * پاسخ به یک پرسش ۴۵

بخش سوم:

همیشه نماز اول وقت بخوانیم

۱. ما برای نماز می جنگیم..... ۵۵
 ۲. نگران نماز مان بود ۵۶
 ۳. نگاه معنی داری کرد ۵۶
 ۴. شیرینی نماز در این است ۵۷
 ۵. تکبيرة الإحرام گفت ۵۸
 ۶. بهترین نماز من ۵۹
 ۷. سه کار ضروری پیش آمد ۵۹
 ۸. نماز با ترکش و جراحت ۶۱
 ۹. نماز در هوای سرد و زمین یخ زده ۶۱
 ۱۰. نماز با بدن زخمی ۶۳
 ۱۱. خداوند، تو را از نماز گزاران قرار دهد ۶۳
 ۱۲. وقت نماز است ۶۴
 ۱۳. سوزن سرم بر دستش بود ۶۵
 ۱۴. در حال نماز، کربلایی شد ۶۵
 ۱۵. نماز در زیر آتش دشمن ۶۶
 * پاسخ به یک پرسش ۶۷

بخش چهارم:

داستانهای شگفت انگیزی از نماز اول وقت

۱. اجازه خروج ندارم ۷۷
 ۲. شما اذان بگویید ۷۷

- ۷۸..... ۳. به امام علیه السلام اقتداء کردند.
- ۷۹..... ۴. مادر! بیدارشو.....
- ۷۹..... ۵. با چشمان اشک آلود رفت.....
- ۸۰..... ۶. آیا اموال خود را رها کنم؟.....
- ۸۲..... ۷. صبر کن تا نماز کنم.....
- ۸۲..... ۸. دیدم اول ظهر است.....
- ۸۳..... ۹. گول شیطان را خوردم.....
- ۸۳..... ۱۰. چرا اینگونه نماز می خوانید؟.....
- ۸۶..... * پاسخ به یک پرسش.....

بخش پنجم:

۳۰. هفت خواندنی درباره نماز اول وقت

- ۹۱..... ۱. از زنگ تلفن آموختم.....
- ۹۱..... ۲. کوتاهی مکن.....
- ۹۲..... ۳. شیعه واقعی کیست؟.....
- ۹۲..... ۴. مانند کودک است.....
- ۹۲..... ۵. بهترین کار چیست؟.....
- ۹۳..... ۶. خدایا! توفیق عطا فرما.....
- ۹۳..... ۷. به امام زمان علیه السلام اقتدا کنیم.....
- ۹۴..... ۸. فکر دنیا را رها کن.....
- ۹۵..... ۹. آیا نمازم نمونه هست؟.....
- ۹۵..... ۱۰. عجله کنیم.....
- ۹۶..... * پاسخ به یک پرسش.....
- ۹۹..... سخن پایانی.....
- ۱۰۰..... کتابنامه.....

مقدمه مؤلف

ستایشِ فراتر از اندازه و شمارش و سپاسِ پیراسته از پلیدی و آرایش،
ویژهٔ پروردگار چاره‌ساز و خدای بی‌نیاز بنده نواز است؛ خدایی که بی‌همتا
و مهربان و راهنمای گمراهان و تکیه‌گاه رهیویان است.
چه خوب است که تنها او را بستانیم و پیشانی بر آستانِ بی‌نیازش
بساییم.

چه نیکو است که تنها او را بپرستیم و دستِ نیاز به سوی او بگشاییم.
بهترین روش برای ستایش و پرستشِ کردگار و نیکوکارِ راه برای
سخن گفتنِ آفریدگان با آفریدگار، چنگ زدن به ریسمانِ «نماز» است.

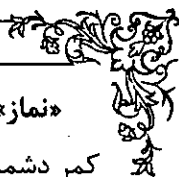
به راستی

«نماز چیست؟» و «نمازگزار با بی‌نماز چه تفاوتی دارد؟»

«نماز» برجسته‌ترین سفارشِ پیامبران، هم‌بال شدن با فرشتگان و
جلوهٔ پیوندِ بندهٔ ناتوان با آفرینندهٔ پُرتوان است.

«نماز» یادِ یار و سرودِ سبز دیدار، ایستادنِ دل‌داده در برابرِ دل‌دار و
داروی دل‌های بیمار است.

«نماز» تنها همدمِ تنهایی و تنها شاهدِ شکوه و شکیبایی است.

«نماز» جویبارِ پاک کننده دل و جان از زشتی‌ها و گناهان، شکننده کمر دشمنان و به ستوه آورنده بد خواهان است.

«نماز» تنها بال پرواز و شکننده دیوار خود پرستی و آز است.

«نمازگزار» در فراز و نشیب‌های زندگی، پایدار و استوار است ولی

«بی نماز» در سختی‌های مسیر بندگی، پریشان و بی قرار.

«نمازگزار» همیشه در حال کوچ ولی «بی نماز» فرو رفته در خود

خواهی و هیچ است و پوچ.

«نمازگزار» پیش رونده در راه خدا جویان است ولی «بی نماز» عقب

افتاده از کاروان خیران.

«نمازگزار» خود را یافته ولی «بی نماز» آینده‌ای خیالی و دست

نیافتنی برای خود بافته.

«نمازگزار» خود را از ناپاکی پیراسته و به زیبایی‌ها آراسته ولی «بی

نماز» به گره خاکی دل بسته و از ارزش‌ها دست شسته.

«نمازگزار» نهالی است که ریشه‌اش در سایهٔ مهر خدا افتاده ولی «بی

نماز» برگی است که از شاخه هستی جدا افتاده.

«نمازگزار» نمودار اندیشه ولی «بی نماز» درخت بی ریشه است.

«نمازگزار» یاد خدا را در دل دارد و نام خدا را در یاد ولی «بی نماز»

بیدبی است در باد و امیدی است بی بنیاد.

به راستی

کسی که با نسیمی می‌لرزد به چه می‌آرزد؟!

کسی که خاطرش از یاد خدا خالی و گرفتارِ باورهای خیالی است، در

چه حالی است؟!

کسی که برای زندگی بی‌ارزش و زودگذر دنیا، همیشه در تب و تاب است و پیوسته در اندیشهٔ نان و آب و فرو رفته در خور و خواب است آیا دلش به سادگی، پذیرای سخنان و نکته‌های ناب است؟!

خوانندهٔ محترم!

راه نا پیموده و راز ناگشوده و نامهٔ نا نوشته و سخن ناگفته در باب «نماز» فراوان است.

آنچه در این زمینه، نوشته و یا گفته شده یکی از هزاران و کمی از فراوان و مُششی از خروار و بخشی از بسیار و نمونه‌ای از بی‌مقدار و نموداری از بی‌شمار است.

وقتی که «نماز» را ارزشمند است، کسی که برای به جا آوردن آن در اول وقت شتاب نکند دلش بیمار است.

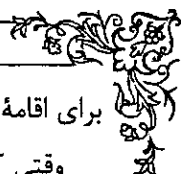
وقتی که «نماز» پُر است از برکت و سود، کسی که برای انجام آن عجله نکند باید بیدارش کرد و هشیارش نمود!

وقتی که «نماز» همان شادابی و بهار است، کسی که آن را بدون عذر به تأخیر اندازد، بداند که کارش، دشوار و حالش، زار است!

وقتی که «نماز» رهایی بخش از پریشانی و بیماری‌های روان است، شتاب نمودن برای به جا آوردن آن در اول وقت، همان داروی دردهای پیر و جوان است!

وقتی که «نماز» سخن گفتنِ بندگان با پروردگار است، بیچاره کسی است که در هنگام پخش اذان، در سینما و پارک نشسته و یا سرگردان در کوچه و خیابان و بازار است!

وقتی که «نماز» را فوائد و برکات فراوان است، خوشا به حال کسی که

برای اقامه آن در اول وقت، شتابان است!

وقتی که «نماز» را آثار بسیار است خوشا به حال کسی که در اول وقت به سوی محلّ برپایی آن، رهسپار است!

خواننده محترم! برادر ارجمند و خواهر گرامی! دوست عزیز!

چه رازی است در اول وقت نماز و چه رمزی است در هنگام اذان برای راز و نیاز؟!

آیات قرآن و سخنان بزرگان و پیشوایان، فرا خواننده ما به اقامه نماز در هنگام اذان هستند.

به چند نمونه توجه بفرمایید:

۱. خداوند در قرآن کریم می‌فرماید: {أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ}

ترجمه: «برپای دار نماز را در هنگام پنهان شدن خورشید»

این آیه مبارکه، سفارش به اقامه نماز در اول وقت می‌کند.^۱

۲. امام خمینی رحمه الله علیه: «سزاوار است که انسان، نماز را در اول وقت بخواند».^۲

۳. مرحوم شیخ حسن علی نخودکی اصفهانی: «توصیه من آن است که نماز را در اول وقت به جای آورید».^۳

۴. مرحوم آیت الله قاضی: «نماز را اول وقت به جا بیاورید».^۴

۱. اسراء / ۷۸.

۲. قرآن و امام حسین علیه السلام ص ۴۵.

۳. سفر به چشمه نماز ص ۵۴.

۴. صاحب کرامت ص ۱۷۲.

۵. استاد مرحوم آیت الله بهجت.

۶. نماز کلید بهشت ص ۹۱.

۵. مرحوم آیت الله شیخ محمد جواد انصاری همدانی: «نماز اول وقت را از دست نده»^۱

۶. حضرت آیت الله مکارم شیرازی: «سزاوار است انسان، نماز را در اول وقت بخواند و به آن اهمیت بسیار دهد»^۲

۷. شهید اسماعیل محمدی: «نماز را در اول وقت و سعی کنید با جماعت به پای دارید»^۳

و...

باور بفرمایید که در بسیاری از موارد، نمازها بی دلیل به تأخیر می افتد!

به راستی

اگر قرار است که ما نماز را بخوانیم و از گردن ما برداشته نمی شود چرا در ابتدای وقت نخوانیم تا از آثار و برکات آن بهره مند شویم؟

ما چه می خواهیم که خدای مهربان ندارد؟!

ما چه نیازی داریم که پروردگارمان نمی تواند آن را برآورده سازد؟!

وقتی که «نماز اول وقت، تمام گرفتاری های انسان را برطرف

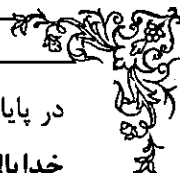
می کند»^۴ چرا ما برای از بین بردن دغدغه ها و دلهره ها و در گرفتاری ها به آن پناه نبریم؟!

۱. سوخته ص ۲۷۲.

۲. رساله توضیح المسائل ص ۱۲۵.

۳. اشتیاق حضور ص ۷۱.

۴. سوخته ص ۲۷۲. به نقل از عارف بزرگ مرحوم آیت الله انصاری همدانی.

در پایان با فروتنی به درگاه پرشکوه و با عظمت خداوند، چنین گوئیم:
خدایا! ای سرچشمه همه پاکی‌ها! ای کانون همه خوبی‌ها!
«نماز» جلوه گه ناز تو و نیاز ماست و وقت اذان، هنگام ابراز این نیاز
دست نوازش بر دل‌های ما بکش
و ما را از بارگاه خویش مران و به درگاه خویش بپذیر.

آمین

یا رَبَّ الْعَالَمین

ابوطالب نصیری

۱۳۹۳/۲/۲۳

www.ketab.ir